63ste Jaargang No. 5075

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 31 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14. Oranjestad: tel. 38.

Deze week beslissing inzake:

Duitslands Economische eenheid
Status van Palestina
Japanse Mandaat Eilanden
Vrede met Oostenrijk

ER WORDT WEER BEGONNEN IN MOSKOU.

Op het programma van vandaag heeft men toch ook maar weer het plan van de economische eenwording van Duitsland gezet. Er zijn verschillende plannen weet de A.P.-correspondent Hightower te melden, en men is benieuwd wat voor concessie Oost en West aan elkaar zullen doen. Het lijkt er op, dat men nu na drie weken nog niets dichter tot een oplossing is gekomen, de Westerse diplomaten hebben wel hoop, dat deze week toch positieve resultaten zal opleveren.

Rusland wil zijn tien milliard hebben. De anderen willen de export opvoeren en zou herstelbetalingen zien, doch Rusland verwacht de eerste jaren niet veel van die export.

Marshall schijnt te willen afwachten, wat Molotov zal gaan doen, daar hij zelf niet van zijn principieel standpunt kan afwijken, hij blijft er bij, dat het nodig is een economisch onafhankelijk Duitsland te scheppen, hij heeft er niets op tegen zonder een overeenkomst naar huis te gaan.

De schrijver Leonid Leonov wil de minister conferentie aan in de Pravda, de ministers zouden de 7 millioen Russische gevallenen vergeten. Hun geesten staan ironisch bij deze conferentie tafel te lachen. Yalta en Potsdam waar beloofd werd herstel betalingen te geven wordt er gebroken. De vrouwen op straat spreken van een vervelende conferentie, waarbij de heren de wezen vergeten, terwijl inbrekers de mensen hun huizen ontroven. (Moskou, (AP) 30.3).

DE KOMENDE WEEK.

Het wordt deze week een drukke week voor de Verenigde Landen. Te verwachten valt de beslissing over de quaestie Palestina terwijl tevens de eindstemming over de Japanse mandaat-eilanden moet plaats hebben. Ook zal er een beslissing moeten vallen in de aanvrage om een speciale vergadering van de Verenigde Landelmaatschappij te Oranjestad en (Lake Success, (AP) 31.3).

UITBARSTING VAN DE HEKLA.

Een uitbarsting van de Hekla, de bekende vulcaan op IJsland had Zaterdagmorgen om 8 uur plaats. Er is geen gevaar voor mensenlevens aangezien de dichtstbijzijnde boerderijen nog tamelijk ver van de berg af liggen. De laatste uitbarsting had plaats in 1845 (Reykyavik, (AP) 29.3).

MAANDAG WEDEROM PROBEREN.

De Vergadering van Ministers van Buitenlandse Zaken te Moskou werd Zaterdag na een korte zitting de kortste tot nog toe gesloten, nadat was overeengekomen, dat men Maandag zal trachten om tot een vergelijk te komen over het Duitse vraagstuk en in het biezonder over de herstelbetalingen en de economische eenheid. De vergadering duurde een klein uur (Moskou, (AP) 29.3)

Controle spoorwegen in Palestina

LIJDT STALIN AAN HARTKWAAL?

„Arriba" het orgaan van de Falange publiceerde Zaterdag een artikel volgens welke Stalin in October van het vorig jaar zeer ernstig ziek en de dood nabij zou zijn geweest. Het artikel haalde een verklaring van een zekeren Dr. Striwahker aan, volgens wien Stalin een hartkwaal heeft. Het artikel droeg als titel „Stalins dagen geteld". Dr. Striwahker is lid van het Stockholmse Cardiologisch Instituut en lid van de Nobel Commissie. Hij werd in consultatie geroepen door een Russische specialist Alexei Vidouwrod, door middel van de Russische ambassade te Stockholm. Op 29 September 1946 vertrok hij per vliegtuig naar Sochi op de Krim. Volgens Striwahker was het slechts aan Stalins sterk gestel te danken dat hij nog in leven is (Madrid, (AP) 29.3).

PARAGUAY.

Berichten uit de Stad Pedro Juan Caballero melden hevige botsingen tussen de rebellen en de regeringstroepen nabij San Pedro en Rosario. De berichten zeiden dat er honderden soldaten in actie zijn en dat er vele doden zijn te betreuren.

De radio van de rebellen te Concepción ontkende dat de regeringstroepen nabij Rosario een overwinning zouden hebben geboekt. Tevens werd ontkend dat de Luitenant kolonels Espinosa en Casado zouden zijn gesneuveld (Buenos Aires, (AP) 29.3).

HET EINDE VAN MUSSOLINI.

Walter Audisio de bijna legendarische „kolonel Valerio", die Mussolini heeft doodgeschoten heeft oZndag in een openbare vergadering aan duizenden Italianen verteld hoe Mussolini stierf. Audisio sprak in een openlucht vergadering in de nabijheid van het Coloseum en zeide o.a.: „Ik had niet de indruk dat ik een mens doodschoot, maar een minderwaardig wezen. Mussolini beefde slechts. Hij stierf veel erger, veel onwaardiger en veel lager dan de andere fascistische liders die te Dongo zijn doodgeschoten. Men wist niet wie Mussolini had doodgeschoten. Pas onlangs is door de Communistische Partij bekend gemaakt dat Audisio zulks gedaan heeft (Rome, (AP) 30.3).

BEZOEK AA N DE ARTIS.

het nieuws van vandaag

Marshall zegt men, wil ook wel zonder resultaat naar huis gaan. Een eigenaardige uitlating is dit toch. Net of het niet van het grootste gewicht is, dat er eenheid tot stand komt. De uitlating is van een correspondent, en wordt niet als van hem persoonlijk weergegeven.

De correspondenten moeten natuurlijk iedere dag de nodige telegrammen de wereld inzenden, ze worden zeker per ko.om betaald.

We weten het, ze moeten nieuws zoeken en dat is zelfs op de conferentie niet gemakkelijk. De Zondagmorgen hebben ze ook verslagen. Marshall ging naar het Ballet, Bevin ging uitrijden, en Bidault ging naar de H. Mis in de kerk van de H. Lodewijk, waar reeds na de overeenstemming met Laval een pater Dominicaan uit Frankrijk midden in Moskou toch nog kan werken, daar deze kerk behoort bij de ambassade van Frankrijk.

De correspondenten hebben hun werk, doch het is lastig. Herinnert men zich niet de conferentie van Yalta b.v. waar zelfs verslagen werd op wat voor stoel de heren zaten, Churchill op een ouderwetse stoel, Roosevelt op een moderne gemakkelijke stoel en Stalin op een handige kantoorkruk, waarbij dan natuurlijk de beschouwing komt, dat de stoel der heren wel typerend is: Churchill is ouderwets, Roosevelt is modern doch gemakkelijk, Stalin handig en werkzaam, enz. enz.

De Gaulle die niet meer aan politiek zou doen heeft zich een beetje vergist en er toch wat over losgelaten, bij een zegetocht door Frankrijk.

In Duitsland zijn er nog hongeroptochten. In Paraguay gaat men de hoofdstad ook met vliegtuigen bestoken, er vielen bommen, doch de aanval had geen succes, weet de regering te melden. Het is natuurlijk maar wat er in zulk een aanval een succes genoemd wordt. Het is oorlogsberichtgeving.

Jammer dat er in de wereld nog geen instanties zijn die dergelijke burgeroorlogen onmogelijk kunnen maken. Het arme land Paraguay leed ontzettend in de oorlog rond het Chaco gebergte, (zodat er veel té veel vrouwen zijn), en nu zal een nieuwe burgeroorlog weer nieuwe ellende over het land brengen?

De toestanden zijn er misschien nog erg ouderwets, doch het land is rijk genoeg, om de mensen allemaal een goed bestaan te geven. Hier zou een taak liggen voor de Verenigde landen, niet om zich met de inwendige politiek te bemoeien, doch om bemiddeling aan te bieden. Er schijnt niet over gedacht te worden.

Een Russisch schrijver zegt, dat de vrouwen, op straat de conferentie vervelend vinden. Dat is nu niet zo heel erg, de heren komen er toch niet bij elkaar om de dames interessante koffiepraatjes te verschaffen. Hij schrijft ook:

„De zeven millioen geesten van de Russische oorlogsslachtoffers, zweven er sarcastisch lachende rond de tafel van de heren in Moskou". Het is eigenaardige lectuur, wat de mensen daar in Moskou in de Pravda te lezen krijgen.

De Zondag is rustig verlopen, er was geen groot nieuws. De derde week ging voorbij in Moskou, doch deze week zou wel eens positieve resultaten kunnen opleveren.

BETOGINGEN TEGEN DE COMMUNISTEN IN SALONIKI.

Het te Athene verschijnend communistisch weekblad „Rizospastis" verklaarde dat drie drukkers gedood en zeven gewond werden toen twee personen in militaire uniformen handgranaten wierpen en met automatische pistolen schoten op de drukkerij van het communistische blad „Agonistis" te Saloniki (Athene, (AP) 30.3).

Terwijl de Ministers van Buitenlandse Zaken in Moskou Zondag uitrusten om Maandag wederom vol moed het Duitse vraagstuk in behandeling te nemen, hebben de drie beste Russische experts in Duitse aangelegenheden in de pers uiteenzettingen gegeven om het standpunt van de Sovjet te versterken. Aaron Trainin, zeer bekend jurist en natuurkundige schreef over de noodzaak van het scheppen van een basis voor de Duitse staat.

Yuri Zhukov, die de conferenties der Grote Vier heeft bijgewoond, heeft een lange beschouwing gewijd aan het verhinderen van het vervoer van de Westelijke naar de Oostelijke zones van Duitsland (Moskou, (AP) 30.3).

GEDURENDE DE VRIJE TIJD.

Marshall ging Zondag naar het ballet. Bevin maakte een rondrit door Moskou in een hem ter beschikking gestelde limousine en Bidault woonde de Mis bij in de Rooms Katholieke Kerk St. Louis de Franse (Moskou, (AP) 30.3).

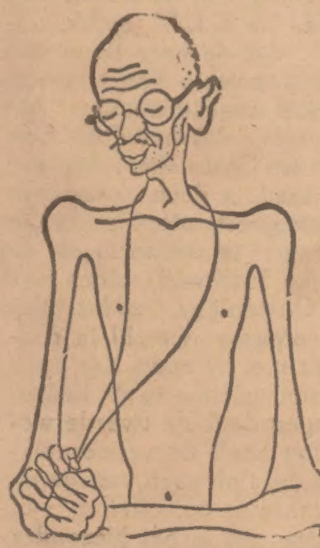
DE GAULLE TREEDT WEER OP.

Zondag onthulde De Gaulle te Bruneval een gedenkteken ter ere van de Geallieerde parachutetroepen en hield daarbij een korte toespraak tot veertigduizend personen die de plechtigheid bijwoonden. In deze toespraak becritiseerde hij „hen die het symbool van het verzet gebruiken voor hun eigen belang". Hij noemde de communisten niet met name. Herhaaldelijk hoorde men roepen: „De Gaulle au pouvoir" en „Vive de Gaulle", toen hij naar het spreekgestoelte schreed. Ook deelde hij onderscheidingen uit van Franse arbeiders uit de verzets-beweging. De Gaulle voorspeelde dat Frankrijk wederom eenheid zal hebben. Overal waren triomfbogen opgericht in de kleine stede waar De Gaulle op zijn tocht naar Bruneval door moest. Men wierp met bloemen en juichte hem toe. Op tweede Paasdag zal een soortgelijke plechtigheid te Straatsburg plaats hebben. Uit goede bron wordt vernomen dat De Gaulle dan ook even de buitenlandse politiek ten opzichte van Duitsland zal bespreken. Daarna zal hij ook te Bordeaux spreken. De Gaulle prees de geest van verzet welke de Fransen in staat stelde om de Duitsers gedurende de gehele oorlog te bestrijden. Dit toonde de werkelijke geest van de natie, „een en ondeelbaar". En iedere poging om dit nationaal bezit te ontnemen zal volgens De Gaulle nimmer worden geduld. „De zeshonderd duizend Franse mannen en vrouwen die op het slagveld op het schavot of in de kampen stierven, stierven voor Frankrijk en voor Frankrijk alleen.

De Gaulle zeide verder dat de Franse verzetsbeweging werd georganiseerd onder de neus der Duitse bezetters. Hij herinnerde eraan dat in September 1939 ondanks de ongunstige toestanden de Fransen tezamen met het Britse gemenebest het zwaard trokken om de vrijheid van de wereld te beschermen (Bruneval, (AP) 29.3).

BEZOEK BIJ LORD MOUNTBATTEN.

Heden arriveerde uit Bihar de leider Ghandi die een onderhoud zal hebben met de nieuwe onderkoning van Brits Indië, die hem tot een bezoek uitnodigde. Ook de Mos'im leider Jinnah zal naar de Delhi komen voor een bezoek. (New Dehli, (AP) 31.3).

GANDHI.

HULP VOOR VENEZUELA.

De „Times" weet te melden, dat materiaal ter verdediging van Venezuela materiaal van New York met marine-vaartuigen naar La Guaira zal verscheept worden. (New York, (AP) 31.3).

WAAR WAS HET GOUD VAN DUITSLAND?

Vysjinsky wil weten of de persberichten aangaande het goud van Duitsland waar zijn, nl. dat er tijdens de oorlog zeven ton goud van Duitsland in Zweden zat terwijl er vijftig pond in Zwisterland zou zijn opgeborgen. Dit moest dan komen bij de 220 ton goud, dat door de Amerikanen inbeslag werd genomen in Duitsland zelf. (Moskou, (AP)

SJAHRIR.

Uit Indië bericht men dat Sjahrir vertrok naar New Dehli tot het meemaken van de sluitingsvergadering van de panaziatische bijeenkomst in New Dehli. (Arnhem, (AP) 31.3).

UITGANGSVERBOD.

In Jerusalem moest weer een uitgangsverbod worden ingesteld, melden de AP-telegrammen van hedenochtend. Er was een brand in het Shell-tankpark ((AP) 31.3).

HONGEROPTOCHTEN.

Er worden nog demonstraties gemeld voor steden als Krefeld en Duisburg. De demonstratie in Keulen is uitgesteld. (Essen, (AP) 30.3).

... DEMILITAIRISATIE ... MODJOKERTO.

Inzake demilitairisatie zijn de Commissie Generaal en de Indonesische Republiek in overeenstemming gekomen omtrent het Modjokerto gebied met gevolg dat het hoogste gezag over dat gebied bij de Republiek zal berusten volgens een gemeenschappelijk communiqué. (Aneta, 30.3).

GEMEENSCHAPPELIJKE COMMUNIQUE'S.

Een gemeenschappelijk communiqué, dat uitgegeven werd door de Commissie Generaal en de Indonesische Delegatie luidt als volgt: „Niemand zal worden vervolgd of aan gerechtelijke vervolgingen worden blootgesteld voor het feit dat hij zich bij een der beide partijen heeft toegevoegd of zich onder bescherming gesteld van een der beide partijen". Een gemeenschappelijk communiqué van de Nederlandse en Indonesische voorlichtingsdiensten voegt hieraan toe dat het nu noodzakelijk is iedere gedachte van wraak of represailles te laten varen nu een verwerkelijking van Linggadjatie een einde heeft gemaakt aan het conflict tussen Nederland en het Republiek. (Aneta, 30.3).

Voor een Vrede met Oostenrijk

Het is eigenlijk geen vrede met Oostenrijk. Oostenrijk zal een vrede worden opgelegd. Dezer dagen was er een beetje alarmerend telegram, waarbij men liet uitkomen dat er van 55 artikelen, die een ontwerp vredesverdrag telt er nu 23 artikelen zijn aangenomen. Zulke berichtgeving is wat te somber. Laten we niet vergeten, dat als men een vredesverdrag met een land gaat opmaken, men dus besluit dat land nog te laten bestaan.

Het had ook kunnen zijn, dat het over de rest verdeeld zou worden, of dat het bij een nieuwe Zuid-Duitse staat zou getrokken worden, om Duitsland voor goed in stukken te hakken. Er wordt vergeten, dat er een tamelijk welwillende stemming is t.o.z. van Oostenrijk en de geweldige eisen van Joegoslavië om veel herstelbetalingen en uitlevering van veel oorlogsmisdadigers en bovendien nog hun vraag om een stuk van Oostenrijk nl. van Karinthië is een apart geluid, wat men bij de anderen niet hoort.

Een professor in Nijmegen heeft een boek geschreven met de titel „Pruisen voor den rechterstoel der geschiedenis", het is een boek van de bekende Professor Dr. Wilhelm Kosch, dat in wezen een boek wil zijn dat een pleidooi voor Oostenrijk kan heten. In de inleiding heten het daar zonder de wedergeboorte van Oostenrijk kan er geen wedergeboorte van Europa plaats vinden. Deze termen zijn wel wat geweldig. Hij haalt een woord aan van een nu allang weer vergeten diplomaat die Pallacky heette, die gezegd heeft „Waarlijk als er niet reeds lang een Oostenrijkse staat bestond moest men in het belang van Europa, ja in het belang van de mensheid zelf zich beijveren hem in leven te roepen". Ook hier een geweldigheid van termen.

Te goed is de wereld er wel van overtuigd, dat een Oostenrijker een geheel ander wezen is als een type Duitser. Misschien denken de Westerse mogendheden slechts: het is goed een bufferstaat te maken daar aan de Donau, doch het is bij niemand louter dit motief. Oostenrijk heeft een klein beetje het hart van de wereld gestolen, door de muziek of hoe dan ook, het komt er weer!

Ook al zullen de Grote Vier het misschien niet eens worden, het is toch wel goed er op te wijzen, dat hun punt van uitgang het herstel is, dat maakt niet éens meer een punt van beschouwing uit. Het is interessant om de beschouwingen van Kosch te lezen, hij ziet Wennen als het middelpunt in de geschiedenis van Europa en wijt alle ongelukken aan opkomen van Pruisen.

Misschien ziet hij de geschiedenis van Europa wel té veel uit een hoek, louter van de kant van Oostenrijk.

Zijn redenering is niet doorslaande voor een pleidooi, om Oostenrijk te herstellen, men wil het niet meer zien als middelpunt, wat niet wegneemt dat het wel als hoofdstad van een staat hersteld mag worden, doch met de garantie dat er geen expansie is naar Slavische landen. Dat moet ook niet vergeten worden. En met de garantie, dat het zich niet verbindt met Duitsland.

In heel de beschouwing over Oostenrijk moet men niet slechts de aanval van de Pruisen op dat land naar voren laten komen, doch ook de mislukking van Oostenrijk, om op te kunnen treden als een groot rijk, waarin naast Duitsers ook Tsjechen, Slowaken, Hongaren, Slaven enz. woonden. Er was een politiek van gelijkschakelen, die een innerlijke zwakte gaf, toen het land in 1914 in de oorlog trad, en die er toe geleid hebben, dat het bij het herstel in 1918 slechts herstel kon worden als een heel klein staatje.

Het kreeg de frisse naam van een kind met een waterhoofd doelend op de grootte van de stad Wenen. „De economische onmogelijke situatie waarin het toen kwam drong het naar Duitsland" zegt men. Dat moet nu voorkomen worden. Het is niet zo heel verwonderlijk, dat nog niet alle artikelen in Moskou zijn aangenomen.

WERELDRECORD VERBETERD.

Tijdens de zwemwedstrijden van de Dolfijn Club in Nederland heeft de beroemde Nederlandse zwemster Nel van Vliet haar eigen wereldrecord op de 200 meter schoolslag verbeterd. Zij heeft het namelijk van de 2 minuten 52.6 seconden gebracht op 2 minuten en 51.9 seconden. (Aneta, 30.3).

220.000 GULDEN SCHADE.

Er vond een grote overstroming plaats in het Berkel gebied. Dit gebied ligt in de Gelderse Achterhoek. Deze overstroming had ten gevolge een schade van 220.000 gulden. (Aneta, 30.3).

HET ALBANY-NIJMEGEN COMITE.

Leden van het Albany-Nijmegen Comité werden Vrijdag jl. door de Koningin der Nederlanden in audiëntie ontvangen. Zij brachten met zich mede poppen voor de prinsesjes die geschonken werden door inwoners van Albany.

Prinses Margriet, die in Canada geboren is ging op de grond zitten spelen met haar pop. Het gehele Albany-gezelschap volgde haar voorbeeld en zittende op de grond dankte prinses Margriet met de volgende woorden: „It is big. It is heavy. Thank you all gentlemen." De Koningin die voor de oorlog in Albany is geweest herinnerde zich vele dingen uit die tijd. Gisteren werd de delegatie door het Nederland—Amerika instituut een lunch aangeboden in de American Businessmens Club. Later op de middag vertrok de delegatie naar Amerika. (Aneta, 30.3).

VLIEGVELD TE YPENBURG HEROPEND.

Het centrum van de nationale luchtvaartschool Ypenburg, wiens vliegveld gedurende de meidagen in 1940 vernield werd, is gedeeltelijk door de Duitsers heropgebouwd en werd gisterenmiddag plechtig heropend. Dit vliegveld zal nu ter beschikking zijn van de Nederlandse Sportvliegerij. (Aneta, 30.3).

NIEUWS UIT SURINAME.

Aneta meldt op 1 Maart dat in de Katholieke kerken in Suriname dagelijks gebeden wordt om regen, geeien de droogte der laatste tijden. Verder nog, dat er stakingen zijn in de bauxiet-mijregen, gezien de droogte der werkgever en werknemers.

CURAÇAO

OPENING STATEN.

Morgenochtend om precies negen uur zal de Curom de opening van de Staten in haar geheel uitzenden.

DE NIEUWE TIJD.

De secretaris van de Katholieke Partij verzoekt ons mee te delen, dat in verband met moeilijkheden gerezen tussen het bestuur van de partij en de directie van de Paulusdrukkerij de krant niet op tijd zal kunnen verschijnen.

„TROUWEN IS MOEILIJK."

Men deelt ons mede, dat de toneelvereniging van San Mateo, het veel geprezen stuk „Trouwen is moeilijk", dat vanwege de Vastentijd niet meer kon worden opgevoerd, nog éénmaal zal worden opgevoerd op de derde Paasdag des avonds om half acht.

CARAIBISCHE COMMISSIE.

Dr. H. J. Muller uit Suriname is benoemd tot lid van een subcommissie, ingesteld tot bodemonderzoek.
De commissie had reeds besprekingen en kwam bijeen o.a. in het „Imperial College of Tropical Argriculture" te Port of Spain.

ONBEKEND SCHRIJVER.

Een onbekend schrijver geeft blijk goed op de hoogte te zijn van de Japanse parelvisserij. Ook kan het zijn, dat zijn memorie erg goed is, daar ons fotobureau ons een foto toezond, die elders ook geplaatst werd.

VAKBONDBEWEGING.

In een rede tot West-Indië sprak de heer Dr. W. F. de Gaay Fortman over lonen en prijzen. Zijn rede werd uitgezonden door de tussentijdse radio. Hij liet uitkomen, dat het te betreuren is, dat West-Indië geen goede vakbonden telt. We hebben toch nog een onderwijzersbond Don Bosco, een ambtenarenbond, terwijl ons plan tot sanering der andere bonden doorgaat, maar „poco-poco".

Er is de laatste tijd enige critische belangstelling voor het vakbondwezen; het kan geen kwaad.

HUURCOMMISSIE.

In het jaar 1939 werd er op Curaçao een huurcommissie in het leven geroepen ter controle van de huurprijzen, nadat de „La Union" er verschillende malen om gevraagd had. In de loop der jaren deed men ondervinding op, zodat nu bij P.B. No. 38 een wijziging in de regeling voor deze commissie opgesteld kon aangebracht worden. Prijs voor woning en meubilering moet bij verhuur van een gemeubileerd huis **apart** worden vastgesteld. De huizen van ná 1 April 1947 komen voor de vaststelling van de huurprijs gehéél onder de huurcommissie, die de prijs vaststelt volgens welke het huis verhuurd mag worden. De woningnood is groot; het is werkelijk onsociaal té hoge huurprijzen te vragen.

LIJDENSMEDITATIE.

Hedenavond is er Lijdensmeditatie in de Nederlandse taal in de kerk van Groot Kwartier.

AUTOBELASTING.

Autorijders denkt aan het papiertje, dat men zo maar op uw voorruit heeft geplakt. Betaalt de belasting. De bussen hebben er nog een papier bij, ze vinden dat het leven nu toch bepaald ingewikkeld wordt op Curaçao.

JULIANAHOTEL.

Kan het gouvernement niet de beneden kamer van Hotel Juliana gaan huren, dan kunnen de mensen door die kamer de Klipstraat bereiken, nu springen er per dag honderden mensen als klipgeiten van steen op steen om de nieuwe prachtige weg die Gouverneur Rouvilleweg zal heten te bereiken. Gaat dat zien, als het bootje aankomt!

NABESCHOUWINGEN REIS COSTA RICA.

Na de K.L.M.-Directie nogmaals dank gezegd te hebben voor de goede behandeling en verzorging, die wij mochten genieten zowel tijdens onze reis naar als het verblijf te Costa Rica, lijkt het ons niet overbodig even terug te komen op enkele punten hieraan verbonden.

Over de service van de K.L.M., waarover men in zo'n beschouwing het eerst moet hebben, kunnen wij niet anders zeggen dan dat het niet beter kon.

Het was in een woord, prima en liet niets te wensen over.

Over het verblijf aldaar gesproken kunnen wij vermelden dat het hotel genaamd El Gran Hotel Costa Rica, het beste is van het land, en dit zegt dan alles.

De gastvrijheid en de vriendelijkheid van de mensen van Costa Rica is niet te vergelijken met onze West Indiërs. Daar weet men de gasten op zo'n vriendelijke wijze te ontvangen en onthalen dat er geen woorden te vinden zijn om dit in de juiste vorm te beschrijven.

Tijdens de receptie sprak de heer van Balkom, zoals wij in ons verslag hebben vermeld. In zijn rede, welke hij in de Spaanse taal heeft gehouden, liet de heer van Balkom, die in naam van den heer Bouman van de Hoofd Directie van de K.L.M. sprak, uitkomen, dat de heer Bouwman zelf niet aanwezig kon zijn wegens lichte ongesteldheid. Hij zeide verder dat het doel van deze lijn is, Costa Rica, dat een klein land is doch overigens groot van geest, niet slechts in verbinding te stellen met de Westelijke Halfrond, doch ook met de Oostenlijke, zodat hierdoor de nieuwe wereld in contact komt met de oude. Dit heeft reeds jaren geleden in de bedoeling gelegen doch de tweede wereld-oorlog heeft de verwezenlijking van deze plannen vertraagd.

Hij dankte de autoriteiten van Costa Rica en in het biezonder President Teodoro Picardo, voor de medewerking ondervonden op luchtvaartgebied.

Deze verbinding zal het economisch welzijn van Costa Rica helpen bevorderen, en de K.L.M. is trots in deze een helpende hand te kunnen toesteken.

OUD-JONGENS VAN HUIZE DON BOSCO BIJEEN.

Zondag 16 Maart jl. kwamen de oud-jongens van Huize Don Bosco, Brakkeput, bijeen. Bijeenkomsten van oud-jongens van Huize Don Bosco zijn niets nieuws. Deze samenkomst maakte in zoverre een verschil, dat de Heer Curiel, Kruisvaarder van St. Jan, de jongens bijeen had geroepen om hen aan den Algemeen Overste van het Gezelschap De Kruisvaarders van St. Jan voor te stellen.

Deze sprak zijn voldoening uit over de zeer goede samenkomst en hoopte dat de groep oud-leerlingen van Brakkeput mocht uitgroeien tot een beweging van mannen, die door hun voorbeeld stimulerend zouden werken op hun omgeving.

Oud-jongens van Don Bosco, toont met daden dat gij katholiek zijt, die uw plichten kent. Toont u mannen van karakter, die zich bewust zijn dat de toekomst van Curaçao ook voor een belangrijk deel in uw handen rust.

Ook Pater v.d. Vaart was voor het eerst op de oud-leerlingenbijeenkomst en maakte als geestelijke leider van Huize Don Bosco kennis met de jongelui.

Na de behandeling van verschillende punten bleef men nog geruime tijd genoegelijk bijeen.

S.C.

WIJKVERPLEGING VAN HET WIT-GELE-KRUIS.

Kantoor **overdag:** Hendrikplein 9: van 8 tot 16.30 uur, tel. 1836.

Nachtdienst Punda:

31 Maart tot 6 April Zuster Parker, tel 5412

7 April — 13 April Zuster Langemeyer, tel. 5412.

14 April tot 20 April Zuster Parker, tel. 542.

21 April tot 27 April Zuster Langemeyer, tel. 5412.

Nachtdienst Otrabanda:

31 Maart — 6 April Zuster Kerkhoven, tel. 2341.

7 April — 13 April Zuster Poels, tel. 5172.

14 April — 20 April Zuster Kerkhoven, tel. 2341.

21 April — 27 April Zuster Poels, tel. 5172.

DE HEER GERBEN WAGENAAR OVER ZIJN REIS NAAR DE WEST.

De heer Gerben Wagenaar vertelde aan een verslaggever van „De Waarheid" (12 Maart) van zijn reis naar de West. Hierbij wilde hij echter niet vooruit lopen op het rapport, dat de parlementaire commissie t.z.t. zal uitbrengen. Over de volksgezondheid in Suriname zeide de heer Wagenaar o.m.:

„We hebben veel armoede, achterlijkheid en leed gezien, maar ook goedwillende en hardwerkende mensen ontmoet. Men moet respect hebben voor wat dokters en verplegend personeel praesteren onder voorwaarden, die onhoudbaar zijn. In Suriname rotten alle ziekten met aria's: malaria in allerlei soorten, filaria, bilharzia, maar ook tuberculose, typhus, lepra, geslachtsziekten en andere verschrikkingen. In Paramaribo staat het ziekenhuis, een veelal overnaads gebouwd houten ding, niet stofvrij. De dokters en het personeel moeten van de ene afdeling naar de andere door de open lucht in weer en wind. En toch maken ze er van wat er van te maken valt. Maar dat is een schimmetje van wat er zou moeten gebeuren. Na zo vele eeuwen bezitters te zijn van dat land, voegt Gerben er peinzend aan toe.

De volksgezondheid zit onzen partijvoorzitter zo hoog, dat er van volgorde in zijn verhaal geen sprake is. De huisvesting van tallozen in de voormalige slavenvertrekken — in één woord afschuwelijk — maakt hem uitvoerig, gedetailleerd. Maar wij vragen hem ook iets te vertellen van de ontvangsten in het algemeen."

Dit deed de heer Wagenaar dan ook, waarbij hij o.m. zeide, dat het grote aantal spandoeken en borden bij officiële ontvangsten hem steeds getroffen had. Op een dezer vele spandoeken te Paramaribo las hij: „Welkom, kameraad Wagenaar".

„De West" verwacht, zo besluit het vraaggesprek, „dat de parlementaire commissie het Nederlandse volk en zijn vertegenwoordiging op de hoogte brengt van wat leeft en verlangd wordt in Suriname en op de eilanden. En meer nog wordt verwacht, dat de staatsrechtelijke hervormingen snel, zeer snel tot stand komen."

RUSTOORDS PERSONEELVOORZIENING.

De Gouverneur zond de volgende brief naar de Staten:

„Naar aanleiding van een brief dd. 10 Februari 1947 heb ik de eer Uw College mede te delen, dat de uitvoering van verzorging en verpleging van geesteszieken of de uit anderen hoofde toezicht behoevenden een aangelegenheid van practische aard is, waarbij op de voogrond staat het antwoord op de vragen:

a) of personeel verkrijgbaar is;

b) of de kosten, aan zodanige personeels-voorziening verbonden, binnen redelijke grenzen blijven.

Wat het antwoord op de eerste vraag betreft, schijnt het vrijwel uitgesloten te achten, dat binnen afzienbare tijd voldoend lekenpersoneel aanwezig of verkrijgbaar is, terwijl religieuze krachten tot dusver nog beschikbaar zijn.

Daarbij dient overwogen, dat, eens de voorwaarden voor lekenpersoneel publiek gemaakt — hetgeen onvermijdelijk is, daar de oproepen per advertentie moeten geschieden — bezwaarlijk andere voorwaarden kunnen aangeboden aan religieus personeel. Dit voert vanzelf tot het antwoord op de tweede vraag, namelijk de kosten. Een aanvankelijke berekening geeft het volgende beeld:

1o. Voor wat het Krankzinnigengesticht „Rustoord" betreft het volgend:

Personeel:

4 Religieuzen .... ƒ 16.000.—

4 leken (aanvangsbezoldiging) .... „ 15.840.—

Hierbij dient in overweging genomen te worden, dat het totale bedrag van ƒ 16.000.— voor de religieuzen een constant en totaal bedrag is, terwijl het bedrag van ƒ 15.840.— voor de lekenkrachten inconstant en minimaal is, daar men hierbij nog dient te voegen de duurte- en kindertoeslagen, de salarisverhogingen en de uitzend- en verlofskosten voor de betrokkenen en gezinnen. Voorts dient rekening gehouden te worden met de bijdragen voor eventueel pensioenen. Voor een van deze krachten is een woning beschikbaar. Voor de anderen zal de huisvesting grote moeilijkheden opleveren.

2o. Het tehuis voor Bestuurskinderen.

Nodig wordt geacht:

Personeel:

6 religieuzen .... ƒ 24.000.—

6 leken

1 directeur (aanvangsbezoldiging) ƒ 5040.—, max. ƒ 6120.—; 1 opzichter-instructeur voor tuinbouw (aanvangsbezoldiging) ƒ 4200.—, max. ƒ 5160; 1 opzichter-instructeur voor timmerwerk (aanvangsbezoldiging) ƒ 42.00.— max. ƒ 5160.—; 2 opzichters-jeugdleiders (aanvangsbezoldiging) ƒ 8400.—, max. ƒ 10320.—; 1 onderwijzer 3e klasse ƒ 2520.—, max. ƒ 4800.—.

Boven deze bezoldigingen, voor wat de leken betreft, zal moeten worden toegekend de duurtetoeslagen 1939 en 1942 en aan gehuwden met kinderen kindertoeslag. Zoals uit het bovenstaande blijkt is het totale bedrag voor de religieuzen constant, terwijl de uitgetrokken bezoldigingen voor de lekenkrachten inconstant zijn, daar deze onderhevig zijn aan periodieke verhogingen.

Uiteraard speelt ook hier het woningprobleem weer een rol.

De Gouverneur zou op prijs stellen een principiële uitspraak der Staten, wat het College wenselijk acht, opdat hij de aangelegenheid, welke urgent moet worden geacht, kan oplossen."

„Hij zou daarbij willen opmerken, dat aan religieuze verplegers uiteraard kan gevraagd — hetgeen ook wel onvermijdelijk zal blijken — geschikte inheemse krachten op te leiden, die medewerking kunnen verlenené Daar in alle takken van onderwijs en verpleging leken en religieuzen samenwerken, schijnt hem daartegen ook ten onzent, zowel op „Rustoord" als in het gesticht voor jeugdige personen, geen overwegend bezwaar."

DE STICHTING VAN DE PADVINDERIJ.

De Stichter van de padvinderij was een Britse Generaal in Afrika Lord Baden-Powell. Tijdens zijn verblijf aldaar, werden hem soldaten vanuit Engeland toegestuurd; maar deze mannen waren volgens hem te zacht, te zeer gewend aan moderne geriefelijkheden om in de vrije natuur te leven. Daarom verzon hij een stelletje spelen en vermakelijkheden in de buitenlucht om hen te sterken en vertrouwd te maken met de natuur. Uit deze spelen ontstond later het „Spel van het Verkennen".

Toen deze mannen een tijdje later naar Engeland terug gingen, verspreidden zij deze ideeën, die vooral bij de jongens zeer in de smaak vielen. Binnen afzienbare tijd verspreidden deze ideeën zich over heel Engeland en iedere jongen, die er de kans toe zag beoefende de nieuwe spelen. De natuur trok hen aan.

Spoedig zag Baden-Powell zich genoodzaakt aan deze ideeën een vastere vorm te geven en ze vast te leggen in een boek. Na enkele jaren van studie over jongenskarakter kon hij overgaan tot publicatie van zijn boek, waarvan het eerste exemplaar in 1908 verscheen.

In het jaar 1907 nam Baden-Powell een groep van 20 jongens met hem mee naar een klein eiland, Brownsea genaamd, waar hij zijn jongens in patrouilles verdeelde en aan elke patrouille een leider gaf.

Deze leiders waren jongens, die door hun karaktereigenschappen en bekwaamheid van de andere jongens afstaken. Aan deze leiders waren de patrouilles gehoorzaamheid verschuldigd. Zij waren degenen naar wiens voorbeeld al de patrouilles keken.

In dit kamp op Brownsea-eiland leerde Baden-Powell zijn Padvinders te leven volgens de ideeën vervat in zijn boek „Het verkennen voor jongens", waarin hij voor iedere liefhebber het spel beschreef, waarmee hij van de zwakke, tere mannen in Afrika, mannen maakte die bestand waren tegen alle moeilijkheden.

Op deze wijze legde hij voor de jeugd de weg open om hun ledige tijd te benutten, haar karakter te vormen, zich te sterken in de natuur en het mooie van Gods schepping daarin te ontdekken.

Passietijd

MAANDAG IN DE GOEDE WEEK.

Heilige Zalving.

Judas en Maria, beiden in de nabijheid van den Heiland, en aan beiden geeft Hij Zijn Lichaam over: vandaag aan Maria ter zalving, binnen enkele dagen aan Judas voor de verraderskus. Wij zijn Maria. Wij komen in deze dagen van de Goede Week, om Hem te troosten, om Hem met onze gedachten, met onze deelneming, met onze dankbaarheid, met onze liefde, met onze tranen van berouw te vergezellen. Wij helpen Hem het Kruis dragen. Wij laten door Hem Zijn beeld diep in onze ziel drukken.

Wij helpen en troosten Hem op werkdadige wijze in Zijn lijdende ledematen, de armen en verdrukten.

Hoe dikwijls wordt de Heer heden verraden, gegeseld, bespot, gekruisigd. Steeds biedt Hij Zijn Lichaam aan degenen aan, die Hem slaan, lasteren, bespuwen, in Zijn Persoon, in Zijn leer, in Zijn Kerk, in Zijn Priesters. In Zijn getrouwen. Des te meer zijn wij voor Hem een Maria, die Zijn voeten zalft, Hem liefde bewijst. Des te trouwer staan wij aan Zijn Zijde: naarmate Hij van de mensen te lijden heeft.

„Mijn lichaam geef Ik aan hen, die Mij slaan, en Mijn Wangen aan die Mij den baard uitrukken. „Met onuitputtelijk geduld, zonder tegenspraak, zonder boos en toorning te worden.

Slechts het: „Vader, vergeef, hun, zij weten niet, wat zij doen." „Leert van Mij, Ikben zachtmoedig en ootmoedig van Harte." (Matth.11,29)

ARUBA

HET IS EEN GROOT VOLK DAT ZIJN HELDEN EERT!

Men schrijft ons:

Zoals bekend werdt de Arubaanse Held, S.J.A. Ecury (Boy) op 6 November 1944 door de Duitse overmacht vermoord. Dit, helaas, niet op zich zelf staand feit, er zijn immers duizenden van die helden gefusileerd, is echter uniek daar Boy, geboren en getogen Arubaan is, en als groot Nederlander gevallen voor het Vaderland, zijn Moederland.

Er is reeds zoveel over Boy geschreven dat het niet nodig is om daar weer over uit te weiden doch daar het een geval betreft waar een jonge Arubaan zijn leven gaf voor Nederland, mochten wij dit zo maar niet „als kennisgeving" aannemen.

Bijgaande photo toont hoe men in Nederland de Arubaanse Held Boy Ecury eert, door hem Militaire eer te bewijzen, een eer die alleen aan Militairen gegeven wordt.

Ook hier op Aruba zal Boy met Militaire eer, en op een zeer waardige wijze begraven worden, bijgestaan door een uit het volk gekozen comité.

Daar het in de bedoeling ligt van het Comité Oorlogsheld Ecury om een monument op te richten voor, zo ver bekend de enigste Arubaanse held Boy Ecury, verzoekt de ondergetekende om Uw bijdragen voor het welslagen van dit plan.

Er zijn reeds enige flinke bijdragen ontvangen doch het is helaas voor dit mooie, buitengewone doel, niet toereikend.

Zend Uw bijdragen aan het Comité Oorlogsheld Ecury, aan onze Secretaris J. E. Croes of aan de geondertekende om een Nederlandse Held waardig te herdenken.

PLAATSBESPREKING VOOR HET CONCERT VAN HET CURAÇAOS PHILHARMONISCH ORKEST

Het Bestuur van de Arubaanse Kunstkring deelt ons mede:

In verband met de te verwachten drukte op de twee concerten, de op Zaterdag 5 April (populair concert) en Zondag 6 April (Gala concert) door het Curaçaos Philharmonisch Orkest onder leiding van den Heer R. Boskaljon zullen worden gegeven, heeft het Bestuur van de Arubaanse Kunstkring de gelegenheid open gesteld om op Donderdag 3 April des avonds van 19.30 tot 21.30 uur plaatsen te bespreken voor elk concert. Dit kan geschieden in de Sociedad Bolivariana, alwaar ook de concerten plaats hebben.

De soliste, de Venezolaanse pianiste Emma Stoppello, zal op beide avonden optreden met het concert in Bes gr. Terts van den Russischen componist Serge Bortkiewicz.

Men zie voor meer biezonderheden het programma op beide avonden, de verspreide pamfletten en de programma's.

Behalve des avonds op 3 April zullen toegangsbewijzen te krijgen zijn bij de Botica Aruba, de Botica del Pueblo en Winkels Handelmaatschappij te Oranjestad en de Botica Central en Spritzer & Fuhrmann te San Nicolas.

POLITIEBERICHTEN ARUBA.

Deelde de manspersoon S. mede, dat hij moeilijkheden had gehad met een zijner werklieden, omtrent betalingsquaestie. Daar hij vreesde dat bedoelde werkman handgemeen zou worden, kwam hij dit melden bij de Politie.

Werd assistentie gevraagd aan de Politiewacht omdat er een man te water zou zijn geraakt. Onmiddelijk is een onderzoek ingesteld en naar bedoelde manspersoon gedreigd, doch zonder resultaat. De manspersoon die hiervoor assistentie kwam vragen verkeerde in kennelijke staat van dronkenschap, en was zodoende niet in staat iets ter zaken dienende te verklaren. De volgende morgen omstreeks tien uur is het lijk uit de Paardenbaai, ter hoogte van het nieuwe theater, opgehaald.

De manspersoon T. deed aangifte dat zijn boot sinds de vorige avond was vermist.

Verscheen aan de wacht de manspersoon genaamd L. W. die verklaarde dat zijn 18 jarige zoon in gezelschap van een neef, gisterenavond het ouderlijk huis had verlaten en sindsdien nog niet was teruggekeerd. Daar, volgens hem, beide jongemannen rondliepen om Aruba te verlaten, vermoedt hij, dat zij met de bovenomschreven boot naar Venezuela zijn gevaren. Per Sportvliegtuig is een onderzoekingstocht ingesteld, doch zonder resultaat.

Werd assistentie gevraagd voor een vechtpartij in Tropical Restaurant. Bij aankomst van een politiepatrouille bleken de daders te zijn gevlucht. Enkele stoelen en enig glaswerk werden vernield. De daders zijn bekend.

Werd assistentie gevraagd voor een vechtpartij in de nabijheid van het Hollywood-hotel. Door de patrouille die ter plaatse verscheen werden de vechtenden gescheiden. De manspersoon E. S. werd hierbij verwond en moest in het hospitaal worden opgenomen. De manspersoon E.D. werd in verband wegens zware mishandeling ingesloten.

Voorts werden 20 personen ingesloten wegens openbare dronkenschap;

Rijden zonder geldig rijbewijs, 4;

Het onder toezicht doen besturen zonder de vereiste vergunning, 1;

Het op zodanige wijze rijden, dat de veiligheid van het verkeer in gevaar werd gebracht, 1;

Optreden als bestuurder van vrachtmotorrijtuig beneden d leeftijd van 21 jaren, 1;

Het rijden in verboden richting, 1;

Het rijden zonder deugdelijke stuurinrichting, 1;

Het rijden zonder krachtig werkende remmen, 1;

Stilstaan met een autobus voor een zijstraat, 1.

Voorts werden nog 32 schapen op het vliegveld Dakota doodgeschoten, die steeds op de startbanen rondlopen en gevaar opleverden voor de vliegtuigen.

SPORT

SPORTUITSLAGEN IN NEDERLAND.

Voetbaluitslagen der eerste klasse: **District 1:**

V.S.V.E. — DEO afgelast; Feyenoord — Hermes D.V.S. 5—3; Het Gooi — R.F.C. 1—1; D.W.S. — W.M.M. 1—0; Ajax A.D.O. 3—0;

District 2; H.B.S. — Neptunes 1—0; D.F.C. — De Volewijkers 0—2; Haarlem — Blauwwit 3—1; Excelsior — Xerxes 3—4;

District 3: Vitesse — Enschede BOYS 5—2; N.E.C. — Quick 2—1; Enschede-A.G.O.V.V. 4 —2; Heracles — Go Ahead 1—1; Wageningen — Tubantia 4—3;

District 4: De Baronie — Vlissingen 1—0; B.V.V. — N. A.C. 2—0; Longa — R.K.T.V. 3—2; Helmondie — Helmond 1—2;

District 5: Leeuwarden — H. S.C. afgelast. Achilles — Emmen 6—1; Velocitas — Hereveen (terrein Be Buick) afgelast; Veendam — G.V.A.V. 4—2; Sneek — Be Quick afgelast. **District 6:** P.S.V. — Limburgia 4—2; De Spechten — Bleyerheide 1—1; Juliana — Eindhoven 2—1; M.V.V. — Maurits 4—0; Sportclub M.O.A. — Sittardse BOYS 1—1; Vriendschappelijk tussen Sparta en Willem twee eindigde met een twee nul overwinning voor Willem Twee. (Aneta, 30.3).

K.S.C.

Schijndeldag.

Gisteren had ook te Pietermaai een Schijndeldag plaats bij gelegenheid van het bezoek van de Algemene Overste van de Zusters van Schijndel, nadat de korfbalclubs gedefileerd hadden vond een spannende wedstrijd plaats tussen Bito, de kampioene van de K.S.C., tegen Yes, de jonge club van Santa Rosa. Het einde bracht een overwinning voor de club Yes (1—0).

Na afloop sprak Pater Brada de geestelijk adviseur, de clubs toe en dankte namens de Algemene Overste.

Voetbal.

Uitslagen: Ecuador — K.N.S.M. 4—0; Dos Caminos — Neptunus 1—2 (gestaakt); Dosko — Arsenal 1—2; Beatrix — Stormvogels (uitgesteld): D.B.O. — De Ster 0—2.

Tennis.

De tenniswedstrijd op het Bargebad verliep aldus:

Single: De Jongh — De Arend 7—5, 2—6, 6—4.

Double: Uvo: Sengers-Burger tegen Julianadorp De Haas-Van Oss 9—7, 2—6. Deze laatste wedstrijd moest vanwege de invallende duisternis gestaakt worden.

DE VOLSTREKTE SMARTELIJKHEID.

„..sloegen zij Hem aan een kruis, zo ook de misdadigers.
Luc. XXIII 33.

De evangelist Lucas zegt: zij sloegen Hem aan een kruis, zo ook de misdadigers. Hij had de woorden ook kunnen omdraaien: zij sloegen de misdadigers aan een kruis, zo ook Hem. Gods Zoon is zo diep mogelijk afgedaald in het menselijke. De menswording van den Tweeden Persoon der Heilige Drievuldigheid was een afdaling van het goddelijke in het menselijke. Dat God Zijn eigen schepsel door en door zou kennen en begrijpen, spreekt vanzelf. Dat Hij, het verlangen der mensen kennend, zoveel mogelijk daaraan tegemoet zou komen, is een wonder, een mysterie. God heeft begrepen en geweten, dat hij, die tot onze miseries zou afdalen, het sterkst zou spreken tot ons hart. Toen werd Hij aan ons gelijk. Hij werd niet alleen mens, Hij werd een arm mens; Hij werd niet alleen een arm mens, Hij werd ook een ziek mens, Hij wilde ook de dupe van de mensen worden.

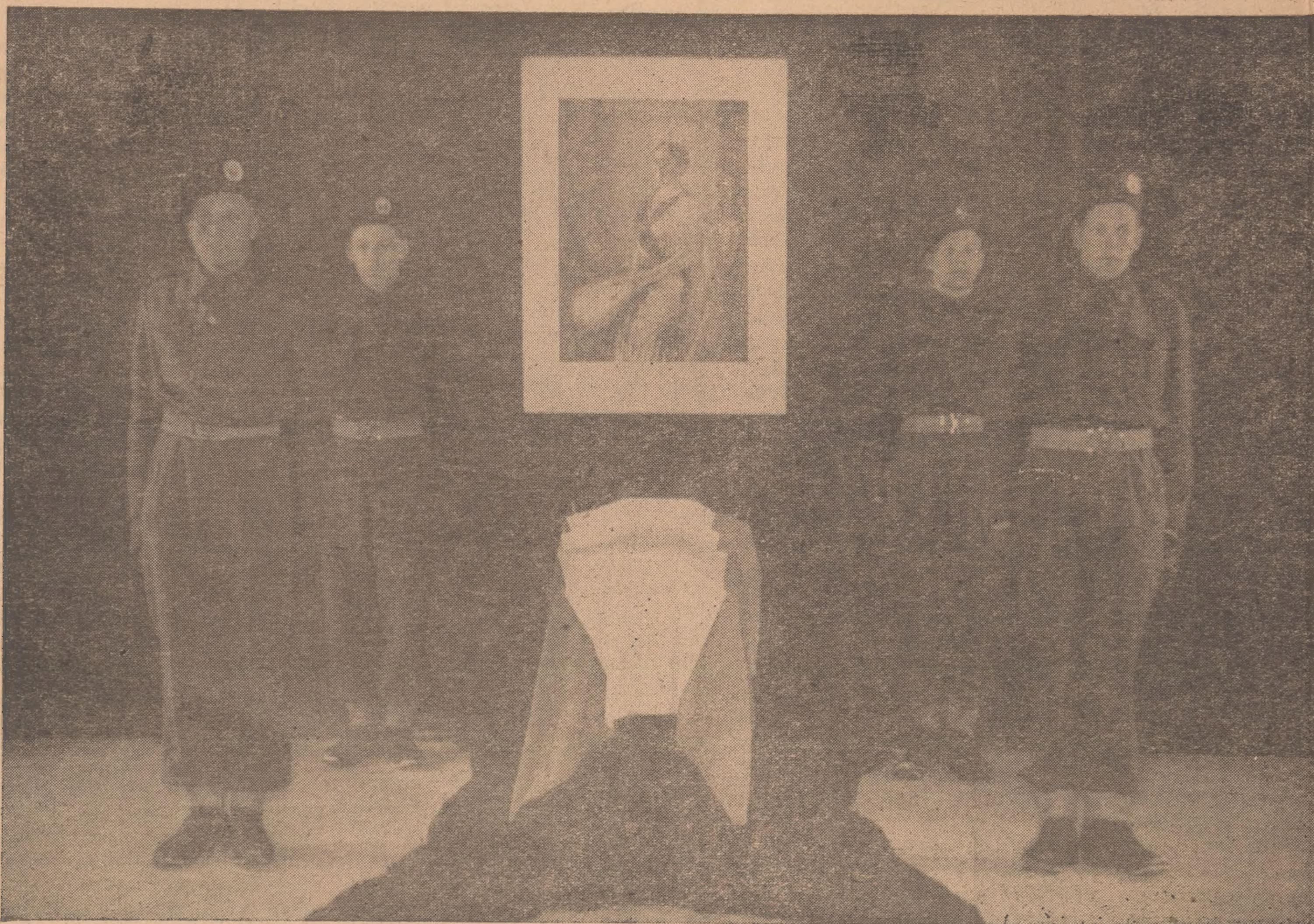
Dit is een wonderlijk, bijna ongeloofelijk verhaal. Menigeen wordt slachtoffer van zijn eigen goedheid, waarvan de boosheid profiteert en in plaats van dank vindt hij verguizing. Zo kwam Christus ten slotte terecht op een kruis. Dit was de diepste vernedering, die in Zijn tijd denkbaar was.

Wij moeten aan de voet van het kruis onophoudelijk in deze dagen mediteren over de gelijkheid van Christus met ons. Geen passage in Zijn leven brengt dat beter in beeld dan de kruisberg. Daar is Christus in alle opzichten afgedaald in de menselijke ellende. Al wat mensen in de loop der wereldgeschiedenis hebben doorgemaakt, wordt hier in één algemeen beeld samengevat. Het vertegenwoordigt allen mensen leed, en alle soort van leed. De tegenstellingen hopen zich op. Men schreit om Hem, men lacht om Hem. Aan de ene kant wordt gebeden, aan de andere gevloekt. Hij wordt beroofd van alles, tot er alleen een lendendoek overblijft. Zijn bezit — het kleine — wordt verdeeld onder anderen.

Is dit niet het verhaal, dat elke dag werkelijkheid wordt onder de mensen, waar de een aast op het bezit van den ander? Als men iemand helemaal heeft uitgekleed, smijt men hem de straat op. Christus werd op een kruishout neergesmeten. Zo vallen alles en allen van Hem af, tot Hij eenzaam overblijft. In een vergevorderd uur schijnt Hij te verdwijnen in wolken van duisternis, die de natuurlijke en passende omgeving zijn voor Zijn innerlijke verlatenheid. Aan deze volstrekte smartelijkheid mocht de lichamelijke pijn niet ontbreken. Hij was lichamelijk een gebroken man, door onduldbare pijnen doorflitst. In dit alles laat men Hem niet met rust.

Wie dit toneel overweegt, heeft alle reden om zich met het leven te verzoenen. Hij kan zich wellicht beklagen over de mensen, die zich van hem niets aantrekken en hem alleen laten tobben, terwijl zij zelf een goed en rijk leven leiden — hij kan zich niet beklagen over Gods Zoon. Gods Zoon in ons gelijk geworden.

H. De Greeve, pr.

EREWACHT BIJ DE BAAR VAN WIJLEN BOY ECURY.

GOUVERNEMENT VAN CURACAO

Departement Sociale en Economische Zaken.

LEVENSMIDDELEN

Beschikking van Zaterdag, den 29sten Maart 1947 no. 540.

DE DIRECTEUR VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN.

Gelet op:

Artikel 2 lid 3 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P. B.) 1940 no. 44) bekrachtigd bij Landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942 no. 161) en zooals laatselijk gewijzigd en aangevuld bij Landsverordening van den 15den Maart 1947 (P.B 1947 no. 32):

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur bij Gouvernements-beschikking van den 5den Juni 1944 no. 2759:

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. Als prijs tegen welken RUNDVLEESCH op het eiland Curacao in den groothandel ten hoogste mag worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

Per kilogram geslacht en gewogen f.1,20

II. Te bepalen, dat deze beschikking inwerking treedt op den eersten April 1947, op welk tijdstip het bij lid I onder B artikel a. van de beschikking van den Directeur van het Departement Sociale en Economische Zaken van den 4den October 1946 no. 646 bepaalde, hierbij vervalt; dat deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Curacaosche Courant en in de hierna te noemen plaatselijke bladen;

„Amigoe di Curaçao"
„Beurs & Nieuwsberichten"
„Boletin Comercial"
„La Prensa" en
„La Union".

De Directeur voornoemd,

J. H. VAN BOVEN.

Run naar de Zuidpool

Zoa's de vorige eeuw haar wedloop naar het Zwarte Werelddeel gekend heeft, waar ieder land, dat er maar even kans toe zag, een stuk van de te verdelen buit in de vorm van één of meer koloniën poogde binnen te halen — zoals de Verenigde Staten hun „goldrush" naar de nieuw ontdekte of nog niet eens ontdekte goudvelden in hun geschiedenis geboekstaafd hebben — zo is er thans, in onze tijd, een run naar het Zuidpool-gebied ontstaan, waar, diep onder het ijs, het zesde werelddeel verscholen ligt. Een continent met een oppervlakte van 10 à 15 millioen km² — dat is een gebied van de Verenigde Staten plus Europa —, waarvan de gemiddelde hoogte op meer dan 1800 m. geschat wordt, terwijl er bergtoppen zijn, die boven de 4000 m uitkomen: waar een temperatuur kan heersen, die de 15 graden onder nul, waarmee ons land in de afgelopen weken hier en daar bezocht werd, nog drie à viermaal slaat; waar de geologen de aanwezigheid van kolen, koper en olie vermoeden, misschien ook van goud, misschien...... uranium.

BYRD.

Sinds Amerigo Vespucci, de peetvader van het Nieuwe Wereddeel, in een der eerste jaren van de 16e eeuw, varende langs de Zuidamerikaanse kust, vermoedelijk tot in het Zuidpoolgebied kon doordringen en, bijna honderd jaar later, onze landgenoot, de Enkhuizenaar Dirck Gerritsz. Pomp, wiens bijnaam Dirck China hem al tot wereldreiziger stempelde volgens zijn eigen zeggen tot 64 gr. Zuiderbreedte voerste — beiden met hun nietige houten scheepjes — sindsdien is er wel wat veranderd!

De expeditie, die in opdracht van de Amerikaanse regering, onder leiding van Admiraal Byrd naar de Zuidpool is vertrokken, draagt meer het karakter van een vlootmanoeuvre dan van een Pooltocht, zoals wij die kennen uit de ervaringen van Amundsen en Schackleton of van Byrd zelf, tijdens zijn eerste twee tochten. Met „Operation High Jump" hebben de Amerikanen de expeditie betiteld, die liefst beschikt over een vliegtuigmoederschip van 27.000 ton, ijsbrekers, een torpedojager en een duikboot, in totaal 13 schepen, en verder natuurlijk over de nodige land- en watervliegtuigen en een aantal helicopters. De schepen, die 4000 man meevoeren, hebben letterlijk alles aan boord: van electrisch verwarmde kleren, radarapparaten en sterke radiozenders tot 150.000 pakjes sigaretten, 6000 pond koffie, 35 speelfilms en de inmiddels met de feestdagen al gebruikte Kerstbomen en kalkoenen toe. Om van Eskimohonden, sleden, ski's en de verdere normale uitzet voor een Poolonderzoek nog maar te zwijgen. Begin December begon de tocht voor het grootste deel der schepen. Vijf maanden zullen zij uitblijven. De expeditie zal zich in die tijd in drie groepen verdelen (zie het kaartje), waarvan de belangrijkste zich in Little America, Byrds vroegere kampement, gaat installeren en daar zelfs een voorlopig vliegveld zal inrichten.

Wanneer men informeert wat het doel van deze „High Jump" is, volgt het antwoord, dat de tocht ondernomen wordt om de zelieden te trainen en het materiaal te testen, terwijl er ook meteorologische waarnemingen gedaan, planten en dieren verzameld, kosmische stralen gemeten en mineralen gezocht zullen worden. En op dat laatste concentreert zich dan de meeste aandacht van vrijwel iedereen, al zwijgen de officiële personen er verder angstvallig over. Maar niet voor niets neemt de expeditie Geiger-apparaten mee, die de aanwezigheid van radio-actieve stoffen moeten aanduiden, en nuttig kunnen zijn wanneer het er om gaat radio-actieve ertsen, als het voor atoombom gebezigde uranium, te onderzoeken. Zo wordt zelfs het land der pinguins niet door de jacht op de atoombom met rust gelaten!

Wanneer Byrd met zijn vlaggeschip, de „Mount Olympus", de Zuidpool weer de rug toekeert, zal de Amerikaanse vlag er toch nog blijven wapperen. Want in opdracht van het Amerikaanse Aardrijkskundig Genootschap zal onder leiding van Commander Finn Ronne, een van Byrds vroegere medewerkers, een gezelschap van ongeveer 20 geologen, natuurkundigen, mineralogen en meteorologen nog anderhalf jaar de kou blijven trotseren. Zij zullen zich vestigen bij de Marguerite Baai, waar de Engelsen sinds 1943 al de „Operation Tabarin" tot uitvoering brengen. Dertig Engelsen, aanvankelijk onder leiding van een van Schackletons metgezellen, wachten er thans op aflossing door een twaalftal jeugdige geleerden, vrijgezellen van gemiddeld 26 jaar, die goed tegen de eenzaamheid bestand moeten zijn! Sinds enkele weken zijn zij op weg naar toe. Samen met Finn Ronne's expeditie zullen zij dus de komende maanden de Marguerite Baai bevolken. Vol trots schreef de „Times" onlangs, dat er zelfs een Engels postkantoor gevestigd was! Maar dat is één van de kleine dingen, waaruit straks moet blijken, dat het gebied werkelijk „bestuurd" wordt, hetgeen een der voorwaarden is, die het volkenrecht stelt voor de erkenning van de souvereiniteit over een nieuw bezet gebied. En daar zal het tenslotte toch om gaan bij alle expedities, die op het ogenblik al onderweg zijn of in een min of meer gevorderde staat van voorbereiding verkeren.

De Amerikanen en de Engelsen zijn echter niet de enigen, die de jacht op de Zuidpool hebben ingezet. De Argentijnen en de Chilenen doen ook hun rechten op bepaalde gebieden gelden, en de eersten zijn al onderweg met vier schepen en een amphibievliegtuig om een zevental waarnemers ergens aan de Zuidpool af te zetten", om daar gedurende een jaar te blijven. Chili is zover nog niet gekomen, maar het schip voor de expeditie, de „Covedonga", is al in Canada aangekocht, en wat de Chileense rechten op een Poolsector betreft, heeft het ter staving daarvan een of andere bepaling van een koning van Spanje uit de 16e eeuw opgegraven, terwijl het bovendien in 1940 zelf zijn souvereiniteit over 1¼ millioen km. afkondigde.

Dan zijn er de Australiërs en de Nieuw-Zeelanders, die rechten op grote stukken Poolgebied doen gelden. De Australische regering stuurt er binnenkort een achttiental geleerden heen om er een permanente basis te bezetten. Maar we zijn er nog niet. Er zitten nog meer kapers op de kust. De Noren lieten al in 1911 door Amundsen een groot brok ijs voor zich reserveren, en vlak voor de 2e wereldoolog erkenden de Engelsen en Australiërs hun claim. Ook zij bereiden een expeditie voor, tegen het volgend jaar, waarbij zij een nederzetting in het Koningin Maud Land zullen achterlaten. Dat zijn er nog de Fransen, die weliswaar nog niet van een eigen expeditie gerept hebben, maar blijkens verschillende persuitingen toch niet van p'an zijn hun rechten op Adélieland, in de buurt van Wilkes Land gelegen, op te geven. In 1924 deelden zij het administratief bij Madagascar in! Tenslotte is het niet onmogelijk, dat ook de Russen geen expeditie voorbereiden. De Amerikanen beweren dat stellig, doch in Moskou houdt men zich van de domme. Maar wèl staat vast, dat een grote walvisvaarder met vele hulpschepen op weg is naar de Poolzee. En ook hier bevonden zich geleerden aan boord! Een land, dat bij de race naar nieuwe „koloniën" is uitgevallen, is Duitsland. In 1939 exploreerde een Duitse expeditie een deel van de door de Noren opgeëiste sector en door het uitwerpen van hakenkruisvlaggen over uitgestrekte gebieden meenden de Duitsers deze voor zichzelf in bezit te kunnen nemen!

Zes á zeven expidities in gang of in voorbereiding. De Zuidpool mag zich wel in belangstelling verheugen. Want tussen het drukke verkeer op weg er naar toe varen ook nog de walvisvaarders, waarbij onze Willem Barendsz en een paar Japanse walvisbelagers. Wat zal het gevolg van al deze waarnemingen en exploraties zijn? Hoe zal men uit de wirwar moeten komen van alle vaak met elkaar botsende en elkaar doorkruisende aanspraken op stroken Poolgebied? Want al laten de Amerikanen zich nog niet uit over gebieden, die zij opeisen, het kan wel haast niet anders of ook hun claim zal mettertijd op tafel komen en zich dan waarschijnlijk ook tot door andere landen begeerde streken uitstrekken. Wie zal dan deze „Poolse" deling voltrekken? Er gaan al stemmen op om een conferentie van alle belanghebbenden bijeen te doen komen. Zoals het Congres van Berlijn de verdeling van het Zwarte Werelddeel regelde, zou dit dan het Witte Continent aan de liefhebbers toewijzen. De „Daily Herald", het blad der Engelse Labourparty, kwam met een ander voorstel: waarom zou het gehele Poolgebied niet onder de controle van de Verenigde Naties gesteld kunnen worden en de toekomstige exploitatie als een gemeenschappelijke internationale onderneming ten uitvoer worden gelegd? Er zit iets in deze gedachte. Wanneer de mensheid het laatste te ontdekken plekje van de aarde tot uitgangspunt van een model-bestuur zou maken, zou een herontdekking van de rest van de wereld waarachtig nieuwe perspectieven openen.

„J. M."

Oproer in 1747

Twee eeuwen geleden was er een „oproer" op Curaçao. De term is wel wat erg groot, doch de term is niet van ons, het waren de „ouderlingen en opsienders" van de Katholieke kerk Anthony Slijk en Jean Baptista Gacharijn, die op 5 Maart 1756 die term gebruikten.

Deze „gequalificeerde ouderlingen" schreven een request voor Gouverneur Is. Faesch, waarbij zij de hulp van dezen gouverneur inroepen tot het bewaren van de vrede in de kerk bij de naderende Paasdagen; ze zijn bang, dat er weer zo'n oproer komt net als in het jaar 1747.

Het gaat, zeggen ze, „over nieuwe inventen gemaakt tot stoornis en ergernisse van de ganse gemeente".

Wat was het nu dan toch eigenlijk voor oproer in het jaar 1747, zo erg dat men er in het jaar 1756 nog van weet en bang is dat het zich herhalen zal? We hebben reeds gezegd, dat de term „oproer" wel wat erg zwaar is, wat er aan de hand was? In dat jaar 1747 was hier een Frans priester, die in de maand April „den jongen van Germa" opdracht had gegeven om op Zondag in de kerk met de schaal rond te gaan, en nog erger toen op Maandag daaropvolgende de persoon, die daarvoor was aangewezen door de ouderlingen zulks deed, ontstond er wanorde in de kerk, want de Pater (hij draaide zich zeker om op het altaar) verbood hem dit, zeggende, dat dit volgens den Gouverneur niet mocht.

Een reuze conflict natuurlijk, waar men dagen, ja jaren, over geboomd schijnt te hebben. De toestand was zo, dat de ouderlingen — daar er geen vaste priester was op Curaçao — door den Gouverneur daartoe aangezocht voor de materiële toestanden zorgden, doch deze Franse Pater vond waarschijnlijk, dat hij er niet kon komen met wat hij van de heren kreeg en nam daarom de zorg voor de collecte maar zelf in handen. Dat namen de heren „ouderlingen opsienders" zo maar niet; ze schrijven een deftig request naar den Gouverneur waarin zij tezamen met andere ledematen van de R.K. gemeente den Gouverneur een uiteenzetting geven van het dramatisch gebeuren en ze verzoeken den Gouverneur maar niets minder dan de Kerk maar te laten sluiten; ze verwachten een priester uit Holland, en vinden het daarom maar beter deze Franse priester maar te bedanken, daar hij zich niet aan hun instructies houdt.

De kerkmeesters schijnen niet erg zeker van hun zaak en vragen den Gouverneur, om toch geen andere kerkmeesters te benoemen, „veel minder om de gemeente van zijn wettig recht te beroven tot het benoemen en ontvangen en beheren der gelden." Dat schijnt die Pater zeker te hebben voorgesteld. Zij verzoeken den Pater te gelasten zich aan hun afspraak te houden. Het stuk is getekend door denzelfden Anthony Slijk en Jean Baptista Garchasina, die met angst en beven in het jaar 1756 nog aan deze affaire terug dachten. Verder tekenen Gijsbert Roelen Cales en Juan Bautista Lierens en enige vrouwen en mannen der gemeente.

De quaestie werd zo maar niet opgelost. In Mei moet de Pater bij den Gouverneur komen; hij zal dan mogen blijven tot de verwachte Hollandse priester komt en hij zal te dien einde genaturaliseerd worden. De man was Fransman en heette Joseph Nicolaas Montault de Meseretz. Onbekend is ons waar hij vandaan kwam en waarom hij hier toch wel op Curaçao verbleef. Hij schrijft in zijn doopboek Frans en heeft zulk een onduidelijke hand, dat geen mens het nog lezen kan. Misschien hebben de vele Katholieke Franse kooplieden, die hier op Curaçao in die tijd waren, hem gevraagd naar Curaçao te komen? Als dat waar is, dan hadden ze hem maar wat moeten helpen in zijn materiële nood. Meseretz belooft onder ede de R.K. Gemeente te zullen bedienen en de rust te zullen bewaren. Verder belooft hij gehoorzaamheid aan de Staten Generaal der Nederlanden en de Westindische Compagnie", den Gouverneur en Raden des eylands". Hij mocht direct noch ook indirect correspondentie voeren met het buitenland ten nadele van de regering".

De zaak schijnt goed te zijn opgelost en de kerkmeester gaat precies te werk, maakt een inventaris op van de goederen, die er in de kerk aanwezig zijn, en die men nu aan den Fransen priester ten overstaan van den fiscaal van het eiland Jan van Schagen aan hem in bruikleen overdraagt.

Het geld van de armenkassen wordt door Anthony Slijk medegenomen, dat lieten ze de pastoor niet bewaren!

De inventaris luidt aldus:

5 silvere kelken met zijn toebehooren; 1 ditto venerable krans met zijn kroon; 2 ditto kransen; 1 ditto ciborie; 1 wierooksvat met zijn bakje en zijn lepeltje; 3 silvere doosjes van het heilig Olijsel; 1 ditto kroon; 1 ditto doos daar de hosties in bewaard worden; 1 sakie daari neen vergulde doos met de olij van den H. Doop; 38 stuks ornamenten tot den altaar behoorende, daarbij zo kandelaren als beelden; 1 spiegeltje; 1 glaase kroon; 13 schilderijen in soorten; 2 wijwatersvaten; 10 kasuivels met al hun toebehooren; 9 albes; 7 amita; 3 gecoleurde coorkappen; 16 kelkdoekjes; 1 swarte coorkap; 13 purivicadoor; 2 bonnetten; 12 dwaalen en 1 crucifix; 2 valletjes; 1 groote cruys; 9 ante penjes; 1 standaart; 1 swart kleed voor de lijkdienst te doen; 2 schelletjes; 1 supevlu; 3 tinne schoteltjes.

En dan de twee armenbussen, doch daarvan namen de kerkmeesters de inhoud in bewaring. De vrede was hersteld.

Het jaar daarop zien we dat de administrateur van financiën mededeelt, dat de kerkelijke middelen maar weinig opbrengen en de pastoor maar tevreden moet zijn met een tractement van 200 peso's per jaar. De Franse pater schrijft dat hij daarmede tevreden zal zijn. Hij schijnt, kost wat kost, op het eiland te willen blijven werken, ook al was de financiële kant niet erg rooskleurig. Hij bleef nog tot het jaar 1752, we weten niets van hem, het vermoeden is er, dat hij een Franse Dominicaan is, doch we hebben zijn naam nog niet teruggevonden. Nadat hij hulp kreeg van een pater Augustijn Grimon (in 1715 was het eiland Curaçao aan de paters Augustijnen opgedragen) vertrok hij op 13 Februari 1752. Nog in het jaar 1751 waren er moeilijkheden met de heren ouderlingen. De opvolger van Meseretz probeerde het daarom maar in de handel; hij trachtte op die manier zijn kosten te kunnen dekken.

Het is opvallend, hoe telkens in de stukken rondom dit oproer van 1747 de niet-vrije bevolking nog extra vermaand wordt, om geen ruzie te maken; de ouderlingen laten zien, dat zij die mensen als oorzaak van de ruzies willen aanwijzen. Het is duidelijk, dat de niet-vrijen aan de kant van den pastoor staan. Zo was het telkens in de achttiende eeuw, het volk weet dat de priesters aan hun kant staat, voor hun idealen opkomen, hen helpen om weg te vluchten naar het land waar ze vrij zouden zijn, naar Venezuela. Deze achtergrond van het oproer nu twee eeuwen geleden mag ons niet ontgaan. Het is mooi te zien, dat het volk er voor op komt, dat de priester goed verzorgd wordt.

De tegenstellingen waren scherp op Curaçao, zoals blijkt uit de opstand op Hato in 1750, die in bloed gesmoord werd. We staan ver van die mentaliteit af, die blijkt uit een brief van die ouderlingen, waarin zij den pastoor kwalijk nemen, dat hij er op wijst, dat alle mensen gelijk zijn. De ruzies van die dagen hadden een werkelijk tragische achtergrond.

In het licht van deze beschouwingen moet men dan ook het request van de heren Slijk en Gacharijn verstaan als zij den Gouverneur schrijven: „dat de supplanten tot maintenue van de rust, vrede en eendragt noodig hebben geoordeeld aan Uw Edelachtb. te verthoonen, soo de supplianten vertrouwen, niet ongegrond. Nu dat met de aannaderende hoogtijden, wanneer gemeenlijk onderderselve gemeente en wel principaal de neegers eenige nieuwe inventiën werd gemaakt, tot stooring en ergenisse van de gansche gemeente zaaken schoon daar in diverse maelen door Uwe Ed achtb. surieuselijk is voorzien eghter door de supplianten werd gedugt eens van pernitieuse gevolgen zal kunnen werden."

Zij waren „dugtende eenige quaede gevolgen als in den Jaere 1747 oproerig was aangevangen".

De angst zat er wel in er schijnt veel kabaal gemaakt te zijn in het jaar 1747 daar rondom het kerkje van St. Anna.

Voor de Jeugd

Eindelijk weer „De Kleine Apostel"

10 Mei 1940...

Als een dief in de nacht drong de Duitser binnen in het Hollandse huis. Met een overweldigende macht van wapens wierp hij zich op een klein land, dat de vrede steed liefhad. Vijf dagen vochten onze dappere soldaten tegen het harde geweld van tanks, duikbommenwerpers en parachutisten. Toen viel de nacht over Nederland, een lange, lange nacht van vijf donkere jaren.

Al spoedig toonde de vijand achter het masker van gefleem en gehuichel zijn ware gedaante. Toen de Nederlanders geen medewerking verleenden, kwam de knoet voor de dag.

Radio, pers en film maakten kennis met de plompe bespijkerde laars. Onbeschaamd trad de dwingeland op. Als een roofvogel strekte hij zijn schennende kleuw uit naar alles, waarin ons kleine land zo groot was.

Ook de Missie ontsnapte niet aan zijn wrede greep. Misschien herinneren jullie het je nog, hoe b.v. de missiebusjes moesten verdwijnen. Buiten de kerk mochten geen Kindsheidleden worden aangeworven. Kindsheidoptochten werden verboden.

Oder de meer dan vijftig katholieke tijdschriften, die in Augustus 1941 moesten verdwijnen, behoorde ook onze „Kleine Apostel". De Redacteur werd ontboden op het beruchte „Witte Huis" te Maastricht, waar de tyran zijn kwartier had opgeslagen. Daar werd hem medegedeeld, dat de rijkscommissaris ten strengste gelastte, de uitgave van „De Kleine Apostel" stop te zetten.

„Papierschaarste", huichelde de sluwe bezetter. Jawel, we wisten beter: ed was nooit gebrek aan papier geweest, als wij ons maar niet hadden verzet tegen de Duitse dwangwetten.

Augustus 1941.

Die maand trad „De Kleine Apostel" voor het laatst als trouwe gast in duizenden, tienduizenden gezinnen. In een onafgebroken rij van méér dan 90 jaren had hij onbelemmerd het missienieuws doorgegeven aan katholiek jong-Nederuand; in edelmoedige jongens- en meisjeszielen het missievuur aangewakkerd!

Voor het laatst... Neen, Godlof, het kruis van Christus triomfeerde uiteindelijk! De zon der bevrijding brak door... er kwam een einde aan die zwarte nacht van knechting en foltering. Het hakenkruis verdween: geroofde klokken keerden terug en bronzen stemmen zongen het lied van de vrede over een herrezen Nedeland.

Goddank, ook het klokje van „De Kleine Apostel" mag thans weer zijn blijde klanken uitstrooien over steden en dorpen van ons lieve vaderland.

In December 1944, kort na de bevrijding van Noord-Brabant, wijdde Mgr. Mutsaerts in Tilburg de eerste nieuwe klok. Ze was door de wereld-beroemde firma Petit en Fritsen te Aarle-Rixtel, waar zich de oudste klokkengiterij van Nederland bevindt, onder het spiedend oog van de Duitsers gegoten. Een kras staaltje dus! Op de rand staat: God wil het! Welk een heerlijke gedachte, die aloude kreet der kruisvaarders in het randschrift dezer gewijde klok op te nemen.

God wil het!

Deze prachtspreuk moet ook op de rand van ons Kleine-Apostel-klokje staan. Onder dit motto roepen ook wij jullie op ter kruistocht. Vele nieuwe abonnees, die onze gelederen moeten aanvullen, doordat de oudere leden van 1941 uit de wereldbond der kinderen zijn getreden.

En zoals in de Middeleeuwen, duizenden kinderen door het Kruistocht-ideaal bezield, moedig optrokken naar het Heilige Land, zo moeten ook wij, leden van de machtige Internationale: **Het Genootschap der H. Kindsheid**, ter kruisvaart gaan.

God wil het.

De Kleine Apostel laat die wekroep schallen over Holland's lage landen, over de Limburgse heuvels, de Brabantse Peel, over stad en dorp van ons herrezen Nederland.

En wij rekenen op jullie allen, nu en in de toekomst! Toont je geestdrift, je missieliefde, zoals voorheen! Weest van heden af propagandisten — ijveraars voor dit heerlijk apostolaat! Wij van onze kant zullen ons best doen, om van „De Kleine Apostel" iets moois te maken, om van Juni 1946 af jullie weer het nieuws te brengen van het verre brede missie-front, om in woord en beeld te vertellen van het lief en leed onzer missionarissen, broeders en zusters. Zij allen strijden daarginds, niet met wapenen van het geweld, maar met het Kruis van Christus.

Welaan, in gesloten gelederen, schouder aan schouder, hart aan hart, achter de Kruisbanier van Christus Koning!

Wij vormen weliswaar slechts de achterhoede van het leger, maar wij dragen daardoor niet minder bij tot de uitbreiding van Jezus' Rijk onder de heidense kinderen. **God wil het!**

Vóór de oorlog was de Kleine Apostel zich aardig aan het inburgeren in Oost- en West-Indië. Met ontroering denk ik nog aan de mooie briefjes, die we van onze bruine abonneetjes uit die verre landen ontvingen. Een enkel zinnetje daaruit wil ik toch even aanhalen:

„We zijn op onze school (op Java) met zeven Katholieken, maar de Kleine Apostel gaat van hand tot hand, ook onder onze heidense kameraadjes. Na school nemen zij de boekjes mee naar de kampong, waar ze dan worden voorgelezen".

Was dat niet prachtig en hoopgevend voor de toekomst?

„De Kleine Apostel" is herrezen! In Nederland is hij zijn gang naar stad en dorp, naar school en huis begonnen. Van dit nummer al vliegt een pakket met 300 ex. naar één school op Curaçao.

Binnenkort — dat hopen we — vlieijen weer duizenden Kleine Apostels naar Oost-Indië en West-Indië.

De persen stonden stil.

Op 12 Februari 1941 werd het Missiehuis van Steyl in beslag genomen en de drukkerij gesloten. Wij stonden voor de moeilijkheid, een drukkerij te vinden, die zo'n grote oplage (155.000 exemplaren) kon verwerken. De Firma Teulings te Amsterdam werd daartoe bereid gevonden. Daar verschenen nog drie nummers. In September 1941 moest de Redacteur voor de beruchte „Sicherheitspolizei", in Maastricht verschijnen. Resultaat: Onmiddelijk de Kleine Apostel stopzetten. Redenen werden niet opgegeven: die zou hij vernemen van den rijks-commissaris. Hij heeft echter nooit iets gehoord. Destijds was er nog voor een heel jaar papier in voorraad.

Wij hebben in de oorlogsjaren clandestien nog enige honderdduizenden plaatjes en opdrachtprentjes laten drukken en verspreiden. Bij het eeuwfeest in 1943 konden wij in het geheim een handboekje voor de Zelatricen „De Wereldbond der Kinderen" uitgeven. Nog ongeveer een jaar zijn we ook in contact gebleven met een 300-tal scholen, die we nu en dan een gestencilde brief zonden met een prijsvraag. De animo was overweldigend. Op de laatste wedstrijd kregen we maar eventjes 20.000 oplossingen. Toen kwam ook een stencilverbod en het contact was helemaal verbroken.

Hartelijk moeten wij danken de Onderwijzers en Onderwijzeressen, die de Kleine Apostel hebben gesteund en door hun opwekkend woord en op vele andere manieren de missieliefde in de oorlogsjaren bij de jeugd hebben bewaard.

Van plunderaars en slimme saboteurs.

Na de sluiting van de drukkerij eisten de Duitsers van de directie, dat voortaan zou gedrukt worden voor de Weermacht en de Partij. Dit werd pertinent geweigerd, ofschoon de directie door toegeven aan die eis waarschijnlijk de persen en machines had kunnen redden. Nu begonnen de Duitsers met het leegroven van de drukkerij. Het papier, waarvan een grote massa voorradig was, werd weggesleept en gebruikt voor nazie-drukwerk. Tientallen monteurs — Duitsers en handlangers — werkten wekenlang om de machines te demonstreren en voor verzending gereed te maken. 32 Spoorwagons met machines en apparaten verdwenen in Oostelijke richting over de grens.

De prachtige moderne rotatiepers van 26 meter lengte, waarop de Kleine Apostel werd gedrukt, werd getransporteerd naar een stad in Bohemen, die nu in de Russische zône ligt. Daar de Russen alles wat bruikbaar is meesleuren naar Ruland, is er helaas weinig kans, dat ze ooit terugkomt!

Als je die geweldige ruimten van de drukkerij, waar vroeger zo'n drukte en bedrijvigheid heerste, leeg en verlaten zag, kwamen je de tranen in de ogen.

Helemaal leeg was de drukkerij toch niet! Er stond nog een oude diepdrukpers...... De Duitses hadden al dikwijls besloten ze weg te voeren. Maar...... saboteurs waren er overal! Keer op keer werd het uitgesteld. Ondertussen naderde het front de Maas, spoorwegen waren in wanorde, aan wegvoeren viel niet meer te denken! Die pers ten minste was gered: Wel waren onderdelen geroofd of door granaatinslag vernield, maar ze kon hersteld worden. Op die pers kon nu de Kleine Apostel gedrukt worden. Maar om te drukken moet je papier hebben! Het zou nog bijna een jaar duren voordat we zover waren. Maar die lijdensgeschiedenis zal ik u besparen! De persen draaien weer en de Kleine Apostel verschijnt weer. En hij mag er zijn!

Wij hadden gehoopt, dat het eerste nummer begin Juni zou kunnen verschijnen. Ondertussen brak de havenstaking uit, waardoor de aanvoer van papier alweer werd vertraagd. Het volgend nummer verschijnt zodra wij hiervoor papier hebben.